

Epikēdeion, quod circa
exeqvias, dum ... Nicolao
Gezelio ... ultima in
temp...

Wanoch, Enevald,

1 Ic 1697 Gezelius, Nicolaus

8 74.
17

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ,

Quod
CIRCA EXEQVIAS,

Dum
Adolescenti,
Natalium, Literarum
& Virtutum splendore imprimis conspicuo
olim Nobilissimo,
nunc vero in cœlis Beato,

DN. NICOLAO
GEZELIO,

S. S. Theologiæ Studio felicissimo
postquam animam
in manus Patris sui cœlestis tradidisset
IV. Julii,
Ultima

In Templo, quod Aboæ est, Cathedrali
Die XXIV. Augusti, A. M. DC. XC. VII.
Solenni pompa,
Solitisque ceremoniis,
perfolverentur iusta,

Gracili composuit cœna
ENEVALDUS WANOCHIUS.

17

17

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ.

CIRCA EXEQUIAS

Good

Dum

Abolentur,

Natalium, Litterarum

& Virtutum splendore imprimis conspicuo

olim Nobilissimo,

nunc vero in caelis Beato,

DR. NICOLOAO

GEZELIO.

S. S. Theologiae Studio felicissimo

possidem animam

in magna Parisiensi Academiâ tradidit

IV. Julii,

Urbis

In Templo, quod Abbat. est, Cathedrali
Die XXIV. Augusti. A. M. DC. XC. VII.

Solemnis pompa,

Solemnis ceremoniis

perfolventur, jussu

Gracili compeditus cruce

ENEVALDUS WANNOCHIUS.

Digitiserung - niska p. 101

024-04

αυμασός πλέθει ποταμός εν ανδλίγη
 Μείλιτος τε Τίγρις και γλαφυρός μεν εών
 Εκ μεγαλείοις Αρμενίας τως ερεσι ναίει
 Αυθι Πιέριδες οσαν ιείο αγαθήν
 Αιδ' Ελικών εχασιν ο μέγα τε ζάθεόν τε
 Μῆσαι Ολυμπιάδες και Χάριτες γλυκεραί,

Ουδέ ομως εδεις Ελικών υπο ζαθίοις

Ες αδείης, πάντας αλλά μένει θανάτῳ.

Πάντα γέλας, και πάντα κόις, και πάντα τὸ μηδέυ

Σκέλλεται ως κόρη, τως, βρόπον τε γέτῳ

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρέμεθα ως ἀγέλη γα

Σίετων τε βοῶν σφαζομένων χαλεπῶ

Θνητῶν γὰρ βιοτῆ ἀγίως ἀσπιφῆς τε πελίσκει.

Πέμφιξ και ἀνθος' Εστ βροθός κε πέφρα

Ζάγκλη μοῖρ' ὀξεία γ' ἀνθρώπων γένε' ἀμᾶ

Ανθρώπιο βία ἐστ μάχη ὅππ' ἡς.

Μοῖρα ἀπίνων ε μέλει, εδένα ευλαβείσαι

Αλλά ἀφαιρέται γραλέες, θαλερές.

Νῦν εν Πιερῆι ἡμῶν τῆ' εἶδεμεν, ὅτι

Γεῖνεθ ΓΕΖΕΛΙΟΣ, λαμπρότατ' ε' ετέρων

Πάυροις ἀνθρώπων ἀρετῆ και κῦδος ἀπηδέι

ὄλβι' ὅς τῆσαν ἀμφοτέρων ελαχευ

Ευδοκιμῆσις εν γενεᾷς λαμπρός γιγνώς ἦν

ἠλικιωτῶν τῆ σοφία περὶ χε.

Τένεκεν ἔπε θανῶν ἀποτῆ κλέτῳ, ἀλλά κατῆξῃ

Και μέλα ἀθανάτων τ' αἰὲν ἔχων ὄνομα

εξεί-

Ἐξεπέπλη δὲ τῶν θνητῶν λίαν τε πάχιστα
 εἰς πολίπυμα ἀγίων, εὐσεβέων μερόπων
 Πνεῦμα θριαμβεύει αὐτῆ μακρῶ ἐν Ὀλύμπῳ
 ἔμπροσθεν τε θεῶν, ἀμέθχον βασιάνων.
 Νῦν γὰρ Πόλις λευκαυθεῖς αὐτὸς ἄμωμο
 καὶ πολίτης λαμπρὸς κ' ἑσθίων κε τόπων.
 Ἀνρωθεὶς πάντων καμάλων, κάσμοιό τε λυμῶν,
 τοῖο θεοῖο κλέο κ' ὄμμασι καί γὰ ὄρων,
 ἔμπροσθεν τῆ ἱψιμέδον πῖο θεοῖο
 καὶ μακάρων πάντων νῦν μέλο ἠρώθεον,
 ἱμερόεσαν κοιδην, καὶ λαρὰν ἄσμι ἀναμέλτων
 καὶ ἠδὲ φάο τ' ἑσθίων αἰδίων τε χαρῶν
 ἐνὶ δὲ παιδί θεῶν Ὀλυμπίας ἀστροπητῆ,
 οὐλέ τε ζῆδι αἰεὶ εὖ τε καὶ εὐσεβείας.
 κλήμασι χρῶ κ' φέου Ὀλύμπυ ὄλεο αἰεὶ
 Νῦν λιπνεύωμω Παμμεδέονε θεόν,
 ἔκφενυ κακῆ πάντα, καὶ εὐθύμως ἀποπέποιθε
 βήμοιο δὲ γαλέα εἶναι ἰησῆ αἰεὶ.

